

Og endnu kun et eneste Ord om Voldgift! Jeg har set adskillige Tilfælde af Voldgift. Der er mange Forhold, hvor man næsten ikke kan andet end overlade en Sag til Voldgift, fordi alting beror *paa et rent Skøn*, f. Eks. alle Stridigheder mellem Arbejdsgivere og Arbejdere i deres Foreninger. Der er saa meget der, som beror paa et Skøn, et Skøn over de faktiske Forhold, som ingen andre kunne afgive end de Folk, som ere inde i det, og som de selv hver for sig vælge til Voldgiftsmænd. Hvis de ikke vare med til at vælge dem, vilde de sikkert ikke paa nogen Maade underkaste sig deres Afgørelse. Her er Forholdet derimod helt anderledes. Her har den, hvis Velfærd det drejer sig om — thi disse Aalegaarde kunne være meget værd —, ikke saa meget som en Stemme med Hensyn til, om en Mand skal være Voldgiftsmand. Han kan ikke kassere nogen, han kan ikke gøre nogen Indsigelse mod vedkommende, naturligvis med Undtagelse af den, at han befinder sig i noget af de Tilfælde, Loven nævner. Der kan jo imidlertid godt være andet at indvende mod ham, men man er bunden, man skal netop lade de dertil udnævnte Folk afgøre Sagen.

Jeg for mit Vedkommende ved jo meget vel, hvordan det vil gaa med denne Sag. Flertallet har stillet det op, og jeg antager derfor, at det bliver vedtaget. Det bliver det nok. Jeg taler nu — jeg tør ikke paa nogen Maade sige: for døve Øren, for jeg tror at kunne se paa ærede Medlemmer, at De dog have skænket mine Ord nogen Opmærksomhed, men jeg tør ikke paa nogen Maade med Sikkerhed gaa ud fra, ikke engang stærkt haabe, at De ville stemme som jeg, thi hvis De gøre det, vil § 6 ikke faa Lov at eksistere. Man kunde jo meget vel tænke sig at stemme § 6 ud og vedtage Lovforslaget uden den. Saa bliver det ikke til Lov i Aar, det indrømmer jeg, men jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald stemme imod § 6 og, hvis § 6 bliver vedtagen, imod Loven.

Madsen-Mygdal: Jeg kan i et og alt slutte mig til, hvad den ærede Ordfører for Flertallet (Breinholt) har udtalt, og der er altsaa for saa vidt ingen Grund for mig til at forlange Ordet. Naar jeg alligevel har gjort det, er det paa Foranledning af nogle Udtalelser af det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour), som var Ordfører for Mindretallet. Han udtalte sin Forundring over, at jeg kunde være

med til en saadan Paragraf som § 6, da jeg dog havde udtalt, at Aalegaardsejerne havde Ejendomsret til Aalegaarden. Ja, det sidste har jeg sagt baade her i Salen og i Udvalget og vedkender mig: Kystejeren har en Ejendomsret baade ifølge den nugældende Ret og ifølge andre Forhold; det er erkendt ved Vurderingen til Ejendomsskyld, det er erkendt ved Kontrakter om Køb og Salg o. s. v., saa det kunde aldrig falde mig ind at benægte det. Denne Ejendomsret udfor Kysten er i sin gode Orden, men paa den anden Side: hvor langt strækker den sig ud i Havet? Der ere jo Forholdene meget uklare. Den nuværende Lov bestemmer, at „ethvert Slags Fiskeri udfor Kysten af andre, ogsaa Fiskeri med fritstaaende Ruser, er tilladt, naar det ikke udøves i saadan Nærhed af de i Forbindelse med Aalegaarde eller Aalestader udsatte Aaleruser, at det skader Fiskeriet med disse“. Det, som mangler der, er en fast Grænse for Aalegaardsejernes Ret og for de fri Fiskeres Ret, det er det, der har været Strid om i mange Aar og som har fremkaldt saa mangfoldige Processer. Det undgaa vi nu. I Stedet for alle disse Processer gaa vi til Voldgift, som jeg i Modsætning til den sidste ærede Taler priser som en udmærket Ting ved Lovforslaget, det er ganske særlig Bestemmelsen derom, jeg er glad ved. Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds beklagede sig endvidere over, at der havde ikke været Tid til at overveje det foreliggende Forslag. Denne Bemærkning skal vel særlig sigte til mig, der har været Formand for og ledet Forhandlingerne i Fællesudvalget. Jeg maa dertil sige, at Fællesudvalget har været beskæftiget med Sagen omtrent en Maanedes Tid. Det blev nedsat i Midten af Marts, og nu ere vi i Midten af April, og de andre Forslag med Undtagelse af § 6 ere gaaede saa temmelig glat igennem det. Jeg tror, vi i øvrigt staa omtrent enige i denne Sag og have været enige om den allerede for længe siden, saa der har ikke manglet Tid til at anstille Overvejelser. Der har heller ikke manglet Tid med Hensyn til Hovedspørgsmaalet. Jeg maa maaske sige, at Fællesudvalget har haft et Underudvalg nedsat for at behandle dette Spørgsmaal. I dette Underudvalg havde det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) Sæde, og Underudvalget var fuldstændig enigt om den Affattelse, § 6 nu har, med Undtagelse af et Par enkelte Punkter, hvor det ærede Medlem stillede nogle Ændringsforslag, som ikke bleve billige i Fællesudvalget.